

ЗАКОН О ПЛАНСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом се уређује плански систем Републике Србије, односно управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему, као и међусобна усклађеност планских докумената.

Аутономна покрајина своје планске документе усваја преко надлежних органа аутономне покрајине, у складу са статутом и другим општим актима аутономне покрајине.

Појмови у смислу овог закона

Члан 2.

Поједини изрази који се користе у овом закону имају следеће значење:

1) **Јавне политике** јесу правци деловања Републике Србије и јединица локалне самоуправе, у одређеним областима, ради постизања жељених циљева на нивоу друштва;

2) **Плански систем** јесте скуп елемената планирања, који чине:

- планска документа;
- учесници у планском систему;
- процес управљања системом јавних политика;
- процес усаглашавања садржаја планских докумената са садржајем других планских докумената и прописа;
- повезивање процеса усвајања и спровођења јавних политика са процесом средњорочног планирања;

3) **Плански документ** јесте акт којим учесници у планском систему постављају циљеве, утврђују приоритете јавних политика, односно планирају мере и активности за њихово достизање, у оквирима својих надлежности и у вези са својим функционисањем;

4) **Документ јавних политика** јесте плански документи којим учесници у планском систему, у складу са својим надлежностима, утврђују или разрађују јавне политике;

5) **Управљање системом јавних политика** јесте процес планирања јавних политика, анализе ефеката, припреме и усвајања планских докумената, координације, спровођења јавних политика, праћења спровођења тих политика, вредновања учинака јавних политика у циљу њиховог преиспитивања и унапређења, њихово унапређење на основу налаза вредновања учинака, као и извештавања о постигнутим учинцима јавних политика;

6) **Учесници у планском систему који утврђују јавне политике** усвајањем докумената јавних политика јесу Народна скупштина, Влада и скупштине јединица локалне самоуправе;

7) **Остали учесници у планском систему** јесу органи државне управе и органи и службе јединица локалне самоуправе који учествују у систему управљања јавним политикама а не утврђују их;

8) **Координација јавних политика** јесте процес којим учесници у планском систему из става 1. тач. 6) и 7) овог члана усмеравају рад у вези са утврђивањем и спровођењем јавних политика, водећи рачуна о међусобној усклађености јавних политика које усвајају и спроводе и њиховој приоритизацији;

9) **Анализа ефеката** јесте аналитички процес који се спроводи током процеса планирања, формулисања и усвајања јавних политика и прописа, у циљу сагледавања промене коју треба постићи, њених елемената и узрочно-последичних веза између њих и избора оптималних мера за постизање циљева јавних политика (*ex-ante анализа ефеката*), као и током и након спровођења већ усвојених јавних политика и прописа, у циљу вредновања учинака, преиспитивања и унапређења тих јавних политика, односно прописа (*ex-post анализа ефеката*, односно вредновање учинака јавних политика);

10) **Праћење спровођења јавних политика** јесте прикупљање и анализа података током спровођења јавних политика, односно њихових мера (инструмената), како би се утврдило да ли се остварују утврђени циљеви, као и да ли се предвиђене мере и активности спроводе по плану и ефикасно;

11) **Вредновање учинака јавних политика** (*ex-post анализа ефеката*) јесте оцењивање ефикасности и ефективности јавне политике која се спроводи, односно која је спроведена, њених учинака на основу релевантних података и анализа, као и резултата праћења спровођења, у циљу њеног преиспитивања и унапређења, односно како би се утврдило ли је потребно увести одређене измене;

12) **Извештавање о реализацији и постигнутим учинцима јавних политика** јесте објективно, потпуно, проверљиво и благовремено обавештавање заинтересованих страна и циљних група о спровођењу усвојених планских докумената и постигнутим учинцима јавних политика;

13) **Општи циљ јавне политике** јесте дугорочан циљ којим се дефинише жељена промена у понашању односно условима у којима та политика делује;

14) **Посебан циљ јавне политике** јесте парцијалан циљ чијим се остварењем стварају предуслови за остваривање општег циља.

15) **Мера (инструмент) јавне политике** јесте скуп кључних и повезаних активности које се предузимају ради постизања општег или посебног циља, односно жељеног учинка јавне политике;

16) **Ефекат јавне политике** јесте дугорочни утицај на нивоу друштва у области на коју та политика делује;

17) **Показатељи учинка** јесу квантитативни и/или квалитативни параметри који се дефинишу ради праћења степена постизања општих или посебних циљева јавне политике, у односу на почетне вредности тих параметара.

Показатељи учинка могу бити: показатељи ефеката (на нивоу општег циља), показатељи исхода (на нивоу посебних циљева) и показатељи резултата (на нивоу мера јавних политика);

18) **Заинтересоване стране** јесу органи и организације, физичка и правна лица које имају интерес у вези са мерама јавних политика;

19) **Циљне групе** јесу групе физичких и/или правних лица, односно других заинтересованих страна које су под утицајем мера јавних политика.

Остали изрази употребљени у овом закону, а који су дефинисани законом који уређује буџетски систем, имају значење како је дефинисано тим законом.

Начела управљања системом јавних политика

Члан 3.

У процесу управљања системом јавних политика, приликом израде и спровођења планских докумената поштују се следећа начела:

1) **начело економичности**, које подразумева да се приликом избора мера јавне политике води рачуна да користи од истих оправдавају трошкове које проузрокују;

2) **начело фискалне одрживости**, које подразумева да се приликом израде и спровођења планских докумената поштују успостављена фискална ограничења расхода и издатака, као и да се имају у виду ефекти спровођења јавних политика на раст и инвестиције, приходе и примања, одржавање и сервисирање дугова;

3) **начело реалистичности**, које подразумева уважавање финансијских, економских, друштвених, културних, просторних, еколошких, регионалних, административних и других могућности и ограничења приликом планирања;

4) **начело релевантности и поузданости**, које подразумева да се подаци на основу којих се планира, анализирају ефекти и прати спровођење планских докумената, прикупљају из различитих релевантних и поузданих извора, као и да су спроведене одговарајуће анализе ради процене и вредновања очекиваних учинака предвиђених планским документом;

5) **начело конзистентности и усклађености**, које подразумева међусобну усклађеност јавних политика, усклађеност планских докумената по форми, садржају и терминологији, усклађеност хијерархијски нижих планских докумената са хијерархијски вишим планским документима, усклађеност планских докумената са преузетим међународним обавезама, као и усклађеност прописа са усвојеним планским документима;

6) **начело континуитета планирања**, које подразумева цикличност процеса планирања, праћења спровођења и вредновања учинака, као и заснованост новог планског документа на планским документима који су му претходили и налазима вредновања постигнутих учинака;

7) **начело пропорционалности**, које подразумева да су обухват и методе анализе ефеката јавних политика, како *ex ante* тако и *ex post*, сразмерне значају и обиму процењених ефеката;

8) **начело превенције и предострожности**, које подразумева да се јавне политике утврђују и спроводе тако да се спрече или сведу на најмању могућу меру потенцијални негативни ефекти;

9) **начело координације и сарадње**, које подразумева да се планирање врши уз уважавање интереса осталих учесника у планском систему, а нарочито уз уважавање приоритетних циљева Владе, као и иницијатива, потреба и приоритетних циљева јединица локалних самоуправа;

10) **начело јавности и партнерства**, које подразумева да се јавне политике утврђују у оквиру транспарентног и консултативног процеса, односно да се током израде и спровођења планских докумената, као и вредновања учинака јавних политика, спроводи транспарентан процес консултација са свим заинтересованим странама и циљним групама, укључујући и удружења и друге организације цивилног друштва, научно-истраживачке и друге организације, и друге заинтересоване стране и циљне групе;

11) **начело одговорности**, које подразумева јасно одређивање одговорних институција за спровођење мера и активности јавне политике;

12) *начело временске одређености*, које подразумева временски ограничен период примене документа јавне политике и јасно одеђене рокове за извршење мера и активности предвиђених документом јавне политике;

13) *начело интегралности и одрживог раста и развоја*, које подразумева да се приликом израде и спровођења планских докумената узимају у обзир захтеви заштите животне средине, борбе против климатских промена и прилагођавања климатским променама, спречавања прекомерног коришћења природних ресурса, повећања енергетске ефикасности и искоришћавања обновљивих извора енергије и смањења емисија гасова „стаклене баште“, њихови ефекти на друштво, посебно на осетљиве категорије становништва, и родну равноправност, као и борбе против сиромаштва.

II. ПЛАНСКИ ДОКУМЕНТИ

1. Документи развојног планирања

Врсте докумената развојног планирања

Члан 4.

Врсте докумената развојног планирања јесу:

- 1) План развоја;
- 2) Инвестициони план;
- 3) планови развоја јединица локалне самоуправе, и
- 4) просторни планови.

Планска документа из става 1. тачка 4. овог члана дефинисани су законом којим се уређује просторно и урбанистичко планирање.

План развоја

Члан 5.

План развоја јесте хијерархијски највиши, дугорочни документ развојног планирања Републике Србије, који за период од најмање 10 година усваја Народна скупштина.

План развоја садржи визију, односно приоритетне циљеве развоја Републике Србије и региона, као и смернице за њихово остварење.

Нацрт плана развоја припрема орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, у сарадњи са другим надлежним органима државне управе и доставља га Влади ради утврђивања предлога.

Планом развоја могу се утврдити и потребе Републике Србије за међународном помоћи.

Приликом израде Плана развоја, води се рачуна о његовој усклађености са смерницама, циљевима и задацима који проистичу из преузетих међународних обавеза, и узимају се у обзир постојећи планови, укључујући и просторне планове и планове развоја јединица локалне самоуправе.

Приликом израде Плана развоја обавезно се спроводи анализа развојних потенцијала Републике Србије, међународних економских и друштвених трендова и могућности Републике Србије да у односу на развојне потенцијале искористи шансе у тим трендовима. О спроведеној анализи сачињава се извештај, који је саставни је део Плана развоја.

По истеку сваке треће календарске године од доношења Плана развоја, орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, у сарадњи са другим надлежним органима државне управе, припрема извештај о учинцима спровођења Плана развоја и доставља га Влади на усвајање.

Након усвајања извештаја о учинцима из става 7. овог члана, Влада може утврдити потребу да се спроведе ревизија Плана развоја, односно, у случају потребе, да се приступи изради предлога измена и допуна Плана развоја. План развоја мења се и допуњује према процедури предвиђеној за његово усвајање.

Влада подноси извештај из става 7. овог члана Народној скупштини ради информисања и објављује га на својој интернет страници, најкасније седмог радног дана од дана усвајања.

Поступак припреме Плана развоја прописује Влада, на предлог органа државне управе надлежног за координацију јавних политика.

Предлог акта из става 10. овог члана, орган државне управе надлежан за координацију јавних политика припрема у сарадњи са министарством надлежним за послове финансија.

Садржину Плана развоја ближе уређује Народна скупштина, на предлог Владе.

Инвестициони план

Члан 6.

Инвестициони план јесте документ развојног планирања, који Влада усваја за период од седам година, а којим се, у складу са приоритетним циљевима развоја постављеним Планом развоја, планирају јавне инвестиције у областима од општег интереса.

Инвестиционом планом се даље разрађују План развоја и приоритетни циљеви развоја који су идентификовани у истом документу.

Инвестициони план је основ за израду средњорочног оквира расхода и обухвата све инвестиционе програме и пројекте јавних инвестиција које треба спровести у периоду за који се планира.

Нацрт инвестиционог плана припрема министарство надлежно за послове финансија у сарадњи са надлежним органима државне управе и доставља га Влади ради утврђивања предлога.

Приликом израде Инвестиционог плана, посебно се води рачуна о планирању и спровођењу инвестиција, у складу са расположивошћу фондова Европске уније и других фондова међународне развојне помоћи.

Приликом израде Инвестиционог плана треба имати у виду садржај важећих докумената развојног планирања, укључујући просторне планове и планове развоја јединица локалне самоуправе.

По истеку сваке календарске године, министарство надлежно за послове финансија, у сарадњи са надлежним органима државне управе, припрема годишњи извештај о спровођењу Инвестиционог плана и доставља га Влади на усвајање.

По истеку сваке треће календарске године од доношења Инвестиционог плана, министарство надлежно за послове финансија, у сарадњи са надлежним органима државне управе, припрема извештај о учинцима спровођења Инвестиционог плана и доставља га Влади на усвајање.

Након усвајања извештаја из става 8. овог члана, Влада може утврдити потребу да се спроведе ревизија Инвестиционог плана, односно, у случају потребе, да се приступи изради предлога измена и допуна Инвестиционог плана. Инвестициони план мења се и допуњује према процедури предвиђеној за његово усвајање.

Влада подноси извештај из става 8. овог члана Народној скупштини ради информисања.

Влада објављује извештаје из ст. 7. и 8. овог члана на својој интернет страници, најкасније седмог радног дана од дана усвајања.

Поступак припреме и ближу садржину Инвестиционог плана прописује Влада, на предлог министарства надлежног за послове финансија.

Предлог акта из става 12. овог члана, министарство надлежно за послове финансија припрема у сарадњи са органом државне управе надлежним за координацију јавних политика.

План развоја јединице локалне самоуправе

Члан 7.

План развоја јединице локалне самоуправе јесте дугорочни документ развојног планирања, који за период од најмање седам година усваја скупштина јединице локалне самоуправе, на предлог надлежног извршног органа локалне власти.

План развоја јединице локалне самоуправе садржи визију, односно приоритетне циљеве развоја, као и списак и кратак опис планираних мера, груписаних у пројекте и програме.

На крају сваке календарске године, општинско односно градско веће јединице локалне самоуправе припрема годишњи извештај о спровођењу свог плана развоја, а истеком сваке треће календарске године од доношења, припрема извештај о учинцима спровођења свог плана развоја, који подноси скупштини јединице локалне самоуправе ради информисања.

Општинско односно градско веће јединице локалне самоуправе објављује годишњи извештај о спровођењу свог плана развоја и извештај о учинцима спровођења овог плана развоја на својој интернет страници, најкасније седмог радног дана од дана усвајања.

Поступак припреме и ближу садржину плана развоја јединице локалне самоуправе прописује скупштина јединице локалне самоуправе, у складу са прописом Владе којим се утврђују обавезни елементи које садржи план развоја јединице локалне самоуправе.

Јединице локалне самоуправе доносе и друге документе јавне политике у складу са овим законом и статутом јединице локалне самоуправе.

2. Документи јавних политика

Врсте докумената јавних политика

Члан 8.

Врсте докумената јавних политика јесу:

- 1) стратегија;
- 2) програм;
- 3) концепт политике;
- 4) акциони план, и
- 5) пројекат.

Појам стратегије

Члан 9.

Стратегија јесте основни документ јавне политике којим се на целовит начин утврђују стратешки правац деловања и јавне политике у конкретној области планирања и спровођења јавних политика утврђених прописом Владе.

Ако је потребно предузимати широк спектар повезаних активности у дужем временском периоду ради постизања дугорочних циљева, стратегијом се може утврдити целовит стратешки правац деловања и јавне политике у више сродних области планирања и спровођења јавних политика утврђених прописом Владе.

Стратегија се усваја за период до седам година, а остваривање њених циљева планира се и прати посредством акционог плана за спровођење стратегије.

Стратегија престаје да важи истеком времена за које је усвојена или стављањем ван снаге.

Врсте стратегија

Члан 10.

Стратегија по обухвату може бити:

1) секторска, ако се њом утврђују јавне политике за целу област планирања и спровођења јавних политика, утврђених прописом Владе;

2) међусекторска, ако се њом утврђују јавне политике за више области планирања и спровођења јавних политика, утврђених прописом Владе.

Стратегија по просторном обухвату може бити:

1) над-национална, ако покрива територију Републике Србије, односно део њене територије и територије или делове територије других земаља;

2) национална, ако покрива целу територију Републике Србије;

3) суб-национална, ако покрива део територије Републике Србије, односно административно повезану целину на територији Републике Србије или територије које нису географски односно административно повезане, али се у односу на њих усваја заједничка стратегија, због одређених истоветних својстава тих територија.

Стратегија из става 2. тачка 1) овог члана није предмет уређивања овог закона.

Садржина стратегије

Члан 11.

Стратегија обавезно садржи следеће елементе:

1) визију, односно жељено стање чијем достизању доприноси постизање општег и посебних циљева;

2) преглед и анализу постојећег стања, укључујући и оцену нивоа остварености циљева спровођења јавних политика у конкретној области планирања и спровођења јавних политика на основу показатеља учинака у тој области;

3) опште и посебне циљеве јавне политике који се желе постићи, утврђене том стратегијом или другим планским документом у складу са којим се усваја (Планом развоја, концептом политике и др.)

4) кључне показатеље учинака на нивоу општих и посебних циљева, којима се мери ефикасност и/или ефективност спровођења јавних политика које су тим документом утврђене;

5) мере и активности за постизање општих и посебних циљева и анализу ефеката тих мера на физичка и правна лица и буџет;

б) институционални оквир и план за праћење, вредновање учинака и извештавање о спроведеним мерама, постигнутим циљевима и учинцима јавних политика које се утврђују или разрађују стратегијом, уз навођење институције одговорне за праћење спровођења стратегије;

7) преглед и кратак опис начина на који ће се допринети остваривању општих и посебних циљева стратегије, те другог планског документа у складу са којим се стратегија усваја;

8) друге елементе прописане подзаконским актом Владе.

Стратегија по правилу има један општи циљ и до пет посебних циљева који доприносе остварењу тог општег циља.

Општи и посебни циљеви морају бити јасно одређени, мерљиви, прихватљиви, реални и временски одређени.

Појам програма

Члан 12.

Програм, у смислу овог закона, јесте документ јавне политике, ужег обухвата од стратегије који, по правилу, разрађује посебан циљ стратегије или неког другог планског документа у складу са којим се доноси (Плана развоја, Програма Владе, концепта политике).

Програм представља групу независних али тесно повезаних мера и/или сродних (компатибилних) пројеката, којима се управља и координира како би се остварили циљеви које се не могу остварити управљањем сваким од елемената програма појединачно, односно независно.

Програм се усваја за период до три године, а остваривање циљева програма планира се и прати посредством акционог плана за спровођење програма.

Програм има по правилу до три посебна циља који непосредно доприносе остварењу општег циља.

Програм који има за циљ хитно решавање проблема, односно поремећаја у друштву односно привреди, а који могу изазвати негативне последице већих размера ако се решавању не приступи у кратком року, није предмет уређења овог закона.

Садржај програма

Члан 13.

Програм садржи исте елементе као и стратегија, а нарочито су разрађене мере за постизање посебног циља, односно циљева које дефинише или преузима из стратегије или концепта политике у складу са којим се усваја.

Појам концепта политике

Члан 14.

Концепт политике јесте полазни документ јавне политике којим се усвајају принципи и/или смернице по којима ће се спроводити системска реформа у одређеној области.

Концептом политике могу се давати и смернице за усвајање стратегије или програма.

Концепт политике се по правилу усваја ако има више међусобно искључивих опција (праваца) за спровођење жељене промене, које могу значајно утицати на различите заинтересоване стране и циљне групе, као и у случају потребе дефинисања јавних политика са високим трошковима спровођења.

Усвајање концепта политике обавезно је ако *ex-ante* анализа ефеката укаже на постојање међусобно искључивих опција при разматрању правца деловања, а нарочито ако је то случај приликом планирања или израде стратегије, програма и/или системског закона.

Концептом политике се доноси одлука о конкретној опцији.

Ако се концептом политике заузима правац деловања у односу на уско формулисану промену, обавезно се врши детаљна *ex-ante* анализе ефеката.

Преговарачке позиције у процесу преговора о приступању Републике Србије Европској унији сматрају се посебном врстом концепта политике и израђују се у складу са правним оквиром о вођењу преговора о приступању Републике Србије Европској унији, па изузетно не морају да садрже све обавезне елементе концепта политике прописане овим законом.

Значајан утицај јавних политика на различите заинтересоване стране и циљне групе који захтева израду концепта политике биће дефинисан подзаконским актом Владе.

Садржина концепта политике

Члан 15.

Концепт политике обавезно садржи следеће елементе:

- 1) опис жељене промене коју треба постићи, њених елемената и њихових узрочно–последичних веза;
- 2) опште и посебне циљеве јавне политике који се желе постићи;
- 3) концепте/развијања могућих група мера јавне политике које представљају међусобно искључиве опције за постизање посебних циљева концепта политике;
- 4) резултате процеса спроведених консултација и додатних анализа ефеката разматраних опција на основу спроведених консултација;
- 5) предлог и образложење изабране опције и начин њеног остваривања, укључујући преглед могућих мера предложених као најсврхисходнији начин за решавање постојећих проблема;
- 6) друге елементе прописане подзаконским актом Владе.

Појам акционог плана

Члан 16.

Акциони план јесте документ јавне политике највишег нивоа детаљности, којим се развијају стратегија или програм, у циљу управљања динамиком спровођења мера јавних политика које доприносе остваривању посебних циљева стратегије, односно програма.

Акциони план је саставни део стратегије и програма и по правилу се усваја истовремено са тим документима јавних политика.

Изузетно од става 1. овог члана, акциони план се не израђује као посебан документ, ако се програмом развијају посебан циљ стратегије.

У случају одступања од правила прописаног ставом 2. овог члана, стратегија, односно програм одређује рок за усвајање акционог плана, који не може бити дужи од 90 дана од дана усвајања те стратегије, односно програма.

Акциони план се ревидира по потреби, у складу са резултатима праћења или *ex-post* анализе ефеката јавне политике, односно, у случају да се утврди потреба, приступа се припреми његових измена и допуна.

Ревизија акционог плана подразумева промену у појединачним елементима садржаја акционог плана као што су мере, активности, рокови и институције одговорне за спровођење активности.

Акциони план се, по правилу, усваја за период важења стратегије, односно програма који развијају.

Изузетно од става 7. овог члана, због потреба планирања, акциони план се може усвојити на краћи период, али он не може бити краћи од годину дана, у ком случају је доносилац обавезан да благовремено усвоји акциони план за наредни период важења те стратегије, односно програма.

Садржина акционог плана

Члан 17.

Акциони план обавезно садржи следеће елементе:

- 1) општи циљ и посебне циљеве преузете из стратегије, односно програма који разрађује;
 - 2) мере и активности за постизање општих и посебних циљева стратегије, односно програма, уз навођење пројеката ако су мере повезане у пројекте;
 - 3) узрочно-последичне везе између општих и посебних циљева и мера, односно пројеката који доприносе остварењу тих циљева;
 - 4) институције партнере одговорне за спровођење пројеката, мера и активности, као и институцију носиоца која је одговорна за праћење спровођења и извештавање о спровођењу стратегије, односно програма који акциони план разрађује;
 - 5) рок за завршетак предвиђених пројеката, мера и активности;
 - 6) потребна средства за спровођење пројеката и мера;
 - 8) показатеље учинака на нивоу мера јавних политика, и по потреби – на нивоу активности;
 - 9) информације о прописима које би требало донети односно изменити како би се реализовале мере јавне политике;
 - 10) друге елементе прописане подзаконским актом Владе.
- Ближу садржину акционог плана прописује Влада.

Пројекат

Члан 18.

Пројекат је временски ограничен подухват учесника у планском систему, који чини скуп мера јавне политике повезаних јасно одређеним заједничким циљем који се жели постићи, односно променом која се жели постићи, буџетом и другим ресурсима за његово спровођење и управљачком структуром, а који доприноси остварењу општих или посебних циљева утврђених планским документом на који се односи.

Општи циљ пројекта произлази из посебног циља планског документа ради чијег спровођења се пројекат планира или је истоветан том посебном циљу, док се посебни циљеви пројекта дефинишу на нивоу исхода или излазних резултата.

Форму, садржину и начин финасирања пројекта, као и процедуру његове израде, усвајања и праћења спровођења ближе уређује Влада, на предлог министра надлежног за финансије.

На пројекте који се финансирају или суфинансирају из расположивих фондова Европске уније и других фондова међународне развоје помоћи примењују се правила која важе за те фондове.

3. Остали плански документи

Члан 19.

Поред докумената јавних политика, Народна скупштина усваја приликом избора Владе и Програм Владе, у складу са чланом 127. став 3. Устава Републике Србије, а Влада усваја и Акциони план за спровођење Програма Владе, Годишњи план рада Владе и Национални програм за усвајање правних тековина Европске уније.

Учесници у планском систему из члана 2. став 1. тачка б), поред докумената јавних политика, усвајају и друга планска документа у складу са законом, у које спадају и средњорочни планови.

Акциони план за спровођење програма Владе

Члан 20.

Влада усваја Акциони план за спровођење програма Владе (у даљем тексту: Акциони план Владе) којим, у складу са тим програмом, разрађује своје приоритетне циљеве, мере учесника у планском систему груписане према приоритетима Владе којима непосредно или посредно доприносе, рокове за њихово остваривање и очекиване резултате.

Акциони план Владе усваја се најкасније у року од три месеца од дана њеног избора у Народној скупштини, и то за период од четири године, с тим што га ажурира на годишњем нивоу.

Предлог акционог плана Владе, као и његових измена у циљу ажурирања, припрема орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, у сарадњи са надлежним органима државне управе, и доставља га Влади на усвајање.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика издаје упутство за припрему и ближе уређује структуру и садржај Акционог плана Владе.

Влада објављује Акциони план Владе на својој интернет страници најкасније седмог радног дана од дана усвајања.

Годишњи план рада Владе

Члан 21.

Годишњи план рада Владе израђује се на основу средњорочних планова директних корисника буџетских средстава и приоритетних циљева Владе садржаних у Акционом плану за спровођење програма Владе.

Годишњи план рада Владе нарочито садржи преглед нормативних активности потребних за реализацију мера утврђених јавним политикама чије се спровођење планира за наредну буџетску годину.

Годишњи план рада Владе израђује се тако да обезбеђује ефикасно, делотворно и благовремено планирање и координацију седница одбора и седница Владе. Влада усваја Годишњи план рада најкасније до краја децембра текуће године за наредну календарску годину, у процедури коју прописује Влада.

Влада објављује Годишњи план рада Владе на својој интернет странице најкасније седмог радног дана од дана усвајања.

4. Усклађеност планских докумената

Усклађеност планских докумената

Члан 22.

Приликом израде и усвајања планских докумената води се рачуна о њиховој усклађености са Уставом, потврђеним међународним уговорима, законом и обавезама преузетим у процесу ЕУ интеграција.

План развоја и Просторни план Републике Србије морају бити међусобно усклађени.

Приликом израде свих других планских докумената води се рачуна о њиховој усклађености са Планом развоја, Просторним планом Републике Србије и Инвестиционим планом и другим планским документима вишег и једнаког значаја.

Приликом израде плана развоја јединице локалне самоуправе, води се рачуна о његовој усклађености са смерницама, циљевима и задацима који проистичу из Плана развоја, Просторног плана Републике Србије, Инвестиционог плана и других планских докумената донетих на нивоу Републике Србије.

Приликом израде свих других планских докумената јединице локалне самоуправе води се рачуна о њиховој усклађености са планом развоја јединице локалне самоуправе.

Планска документа усклађују се преузимањем посебних циљева из планских докумената у складу са којим се доносе, тако што ти посебни циљеви постају општи циљеви. Где је то могуће преузимају се и рокови утврђени за потизање тих циљева, тако што посебан циљ тог документа постаје општи циљ документа нижег ранга.

5. Мере јавне политике

Врсте мера јавних политика

Члан 23.

Мере (инструменти) јавних политика могу бити:

1) регулаторне, којима се успостављају стандарди и/или правила којима се уређују односи у друштву;

2) подстицајне, у које спадају: фискалне мере (субвенције, порези и друго) и друге финансијске и нефинансијске мере;

3) информативно едукативне (информационе и образовне кампање и друго);

4) институционално управљачко организационе (формирање нових и укидање постојећих институција, промену организационе структуре одређених субјеката, промену броја и компетенција запослених и др.) и

5) обезбеђење добара и пружање услуга од стране учесника у планском систему, укључујући и јавне инвестиције (капитални и инфраструктурни пројекти, инвестиције и др.).

У регулаторне мере из става 1. овог члана не спадају прописи којима се уређује спровођење других врста мера.

Влада ближе уређује планирање јавних инвестиција, садржину, начин припреме и оцене, услове и начин њиховог финансирања, као и спровођење, праћење и контролу спровођења, анализу ефеката и извештавање о реализацији јавних инвестиција.

III. СРЕДЊОРОЧНО ПЛАНИРАЊЕ

1. Средњорочни план

Обавеза израде и доношења средњорочног плана

Члан 24.

Средњорочни план израђују и усвајају:

- директни корисници буџетских средстава Републике Србије;
- индиректни корисници буџетских средстава Републике Србије, које Влада на предлог министарства надлежног за послове финансија обавезе да израђују средњорочне планове у складу са овим законом;

- директни корисници буџетских средстава јединица локалне самоуправе;
- индиректни корисници буџетских средстава јединица локалне самоуправе, које та јединица члокалне самоуправе обавезе да израђују средњорочне планове у складу са овим законом.

Обвезници средњорочног планирања из става 1. овог члана (у даљем тексту: обвезници средњорочног планирања) доносе и објављују своје средњорочне планове на својим интернет страницама у року прописаном актом Владе.

Средњорочни планови органа управе у саставу министарстава обухваћени су средњорочним планом тих министарстава.

Сврха средњорочног плана

Члан 25.

Средњорочни план јесте свеобухватан плански документ који се усваја за период од три године и који омогућава повезивање јавних политика са средњорочним оквиром расхода.

На основу средњорочног плана, обвезник средњорочног планирања управља интерним процесима рада и спроводи мере јавних политика, у оквиру своје надлежности.

Обвезник средњорочног планирања израђују средњорочни план на основу важећих докумената јавних политика, уз уважавање приоритетних циљева Владе, расположивих капацитета и ресурса, као и промена фактичке ситуације у односу на време када су ти документи јавних политика донети.

Садржина средњорочног плана

Члан 26.

Средњорочни план садржи:

- 1) опште и посебне циљеве;
- 2) преглед програма, пројеката и мера за остварење утврђених циљева за све време важења тог плана, повезаних са буџетским програмима, као и програмским активностима и пројектима, у оквиру којих су планирана средства за њихово спровођење;
- 3) податке о узрочно-последичним везама мера из претходне тачке овог става и приоритета из Програма Владе, односно Акционог плана за спровођење програма Владе, као и реферисање на планска документа из којих су те мере преузете;
- 4) податке о средствима потребним за спровођење сваке од мера из тачке 2) овог става, која су планирана у оквиру програмског буџета, (буџетски програми, програмске активности и пројекти) и то како о средствима потребним за спровођење постојећих, тако и нових мера јавних политика;
- 5) детаљан преглед активности које се спроводе у оквиру одређене мере за прву годину важења тог плана, као и оквирни преглед активности за другу и трећу годину;

б) показатеље учинка за праћење степена постигнутости општих и посебних циљева из тачке 1) овог става и спровођења мера из тачке 2) овог става, са почетним и циљаним годишњим вредностима за сваку годину средњорочног плана;

7) план нормативних активности;

8) ризике и предуслове за остварење мера, ако постоје;

9) друге елементе прописане подзаконским актом Владе.

Детаљни преглед активности из става 1. тачка 5) овог члана, представља годишњи план рада учесника у планском систему.

Садржину и обавезне елементе средњорочног плана, као и начин његовог подношења и формат у коме се подноси ближе уређује Влада.

2. Специфичности средњорочног планирања од стране органа државне управе

Средњорочно планирање у складу са процесом израде буџета

Члан 27.

Органи државне управе израђују средњорочни план у складу са буџетским календаром, процесом израде буџета и успостављеним елементима програмског буџета (буџетски програми, програмске активности и пројекти), имајући у виду ограничења утврђена средњорочним оквиром расхода и смернице органа државне управе надлежног за координацију јавних политика.

Прибављање мишљења на средњорочне планове

Члан 28.

У поступку доношења средњорочних планова, орган државне управе прибавља мишљење о усклађености тог плана са усвојеним документима јавних политика и осталим релевантним планским документима од органа државне управе надлежног за координацију јавних политика, у процедури прописаној подзаконским актом који доноси Влада.

Средства за спровођење нових мера

Члан 29.

Средства за спровођење нових мера јавних политика обезбеђују се у складу са законом који уређује буџетски систем, и то достављањем захтева у оквиру процедуре утврђивања приоритетних области финансирања. Средства за спровођење нове мере могу бити обезбеђена:

1) из уштеда у оквиру укупног обима расхода за конкретног буџетског корисника, који је утврђен средњорочним оквиром расхода;

2) из донација, фондова Европске уније и других средстава међународне развојне помоћи;

3) на основу захтева за додатним средствима који се достављају министарству надлежном за послове финансија и усаглашавају на нивоу Владе у процедури утврђивања приоритетних области финансирања .

Пре укључивања у средњорочне планове, предлози нових мера усаглашавају се на нивоу Владе, у процедури коју прописује Влада.

На предлог министарства надлежног за послове финансија, Влада одлучује о одобравању средстава за финансирање спровођења нове мере.

Одобрени захтев за додатним средствима из става 1. тачка 3) овог члана директно утичу на успостављање укупног обима расхода за буџетског корисника која се утврђује средњорочним оквиром расхода.

IV. ПОСТУПАК УТВРЂИВАЊА И СПРОВОЂЕЊА ЈАВНИХ ПОЛИТИКА

Надлежност за израду докумената јавних политика

Члан 30.

Учесник у планском систему који је надлежан за израду документа јавних политика (у даљем тексту: надлежни предлагач) тај документ израђује у оквиру свог законског делокруга и подноси га на усвајање учеснику у планском систему који је надлежан за усвајање документа јавних политика (у даљем тексту: надлежни доносилац).

У случају да плански документ обухвата циљеве и мере, које су у надлежности различитих предлагача, израдом планског документа координира и плански документ предлаже учесник у планском систему у чијој се надлежности налази претежни део мера обухваћених тим планским документом.

Иницијатива за утврђивање јавне политике

Члан 31.

Иницијативу за измену, израду и усвајање документа јавне политике надлежном предлагачу могу да поднесу државни органи и организације, грађани, привредни субјекти, удружења грађана и друге организације цивилног друштва, научно-истраживачке и друге организације у односу на које се спроводи та јавна политика.

Иницијатива из става 1. овог члана садржи кратак опис промене коју треба постићи израдом, усвајањем и спровођењем документа јавне политике, њених елемената и њихових узрочно-последичних веза и циљева које треба постићи.

Ако надлежни предлагач процени да је иницијатива из става 1. овог члана оправдана, дужан је да је објави на својој интернет страници у интегралном облику у року од 30 дана од дана пријема и да ажурно обавештава јавност о поступању у складу са истом.

Ако надлежни предлагач процени да иницијатива није оправдана, обавештава о томе подносиоца иницијативе у року прописаном у ставу 3. овог члана.

Иницијатива из става 1. овог члана се Влади, односно надлежном органу државне управе може се поднети и преко органа државне управе надлежног за координацију јавних политика, који ту иницијативу обрађује и прослеђује надлежном органу државне управе на даље поступање, уз обавезу обавештења подносиоца иницијативе о поступању по иницијативи, у року из става 3. овог члана.

Обавеза спровођења *ex ante* анализе ефеката

Члан 32.

Документи јавних политика израђују се у складу са резултатима *ex ante* анализе ефеката и *ex post* анализе ефеката важећих докумената јавних политика и прописа у тој области.

Ex ante анализа обавезно се спроводи пре доношења одлуке о изради документа јавне политике и састоји се из следећих корака:

1) сагледавање постојећег стања, идентификовање промене која треба да се постигне спровођењем мера јавне политике, њених елемената и њихових узрочно – последичних веза;

2) утврђивање општих и посебних циљева јавне политике, као и показатеља учинака на основу којих ће се мерити остварење циљева;

- 3) идентификовање опција - могућих мера или група мера за постизање циљева;
- 4) анализа ефеката тих опција – могућих мера или група мера и ризик за спровођење јавне политике;
- 5) избор оптималне опције или оптималне комбинације разматраних опција;
- 6) идентификовање ресурса за спровођење мера јавне политике, праћење спровођења и вредновање ефеката јавне политике, а према потреби и ризика у спровођењу јавне политике.

Предлагачи докумената јавне политике током *ex ante* анализе ефеката јавних политика спроводе консултације са заинтересованим странама и циљним групама и прикупљају и обрађују податке.

Влада ближе уређује обим, процес и контролу спровођења анализе ефеката приликом израде докумената јавних политика и прописује за која документа јавних политика се та анализа не мора спроводити.

Анализа ефеката мера јавних инвестиција се спроводи у складу са посебним прописом који доноси Влада.

Обавеза објаве отпочињања рада на документу јавне политике

Члан 33.

Надлежни предлагач је дужан да обавести јавност о почетку израде документа јавне политике објављивањем обавештења на својој интернет страници и на порталу еУправа, седам радних дана од дана почетка израде тог документа.

Обавеза представљања налаза спроведене анализе ефеката

Члан 34.

Надлежни предлагач представља налазе и податке о обиму и методама спроведене *ex ante* анализе ефеката јавних политика у оквиру самог документа јавне политике, како би надлежни доносилац имао релевантне податке за доношење одлуке по том питању и како би јавност била упозната са разлозима доношења тог документа.

Надлежни предлагач је дужан да налазе спроведене анализе ефеката, заједно са предлогом документа јавне политике, објави на својој интернет страници у интегралном облику најкасније на дан отпочињања јавне расправе.

После завршетка јавне расправе, надлежни предлагач је дужан да ажурира документ јавне политике и налазе спроведене анализе ефеката у складу са резултатима те расправе и да ажурирану верзију тог документа објави на својој интернет страници, а ако је надлежни предлагач државни орган тај извештај објављује и на порталу еУправа, најкасније седмог радног дана пре подношења надлежном доносиоцу на разматрање и усвајање.

Обавеза спровођења консултација у свим фазама поступка

Члан 35.

Надлежни предлагач је дужан да омогући учешће свих заинтересованих страна и циљних група у процесу консултација, које спроводи током израде документа јавних политика. У зависности од обухвата документа јавне политике у процес консултација се укључују заинтересоване стране и циљне групе из реда грађана и привредних субјеката, удружења грађана или привредних субјеката и других организација цивилног друштва, научно-истраживачких, струковних и других организација, као и представници органа државне управе, локалних власти и осталих учесника у планском систему који спроводе или у односу на које се спроводи та политика.

Ако се ради о документу јавних политика у вези са процесом преговора о приступању Републике Србије Европској унији, консултације се спроводе у складу са правним оквиром о вођењу преговора о приступању Републике Србије Европској унији.

Предлагачи докумената јавне политике разматрају сугестије које током консултација износе заинтересоване стране и циљне групе.

Предлагачи докумената јавне политике информичу учеснике консултација о резултатима спроведених консултација, а посебно о разлозима због којих одређене сугестије нису укључене у документ јавне политике.

Информације о резултатима спроведених консултација, који нарочито обухватају податке о консултованим странама, обиму и методима консултација, питањима о којима се расправљало током консултација, затим примедбама, сугестијама и коментарима који су узети у разматрање и онима који нису уважени, као и о разлозима за њихово неприхватање, предлагач документа јавне политике представља у оквиру документа јавне политике.

Ако се приликом израде документа јавних политика не спроводи анализа ефеката, информације о резултатима спроведених консултација прилажу се уз предлог документа јавне политике, као посебан прилог.

Надлежни предлагач је дужан да информације о резултатима спроведених консултација објави на својој интернет страници најкасније седмог радног дана од дана завршетка консултација.

Надлежни предлагач може, имајући у виду резултате консултација које спроводи током израде документа јавних политика, донети одлуку да у радну групу за израду тог документа укључи репрезентативне представнике заинтересованих страна и циљних група.

Влада ближе уређује методе консултација и начин њиховог спровођења.

Специфичности спровођење консултација од стране органа државне управе током израде документа јавних политика

Члан 36.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика може да предложи органу државне управе који је надлежни предлагач да током консултација примени одређени метод консултација, као и да у радну групу за израду документа јавне политике укључи одређене заинтересоване стране и циљне групе.

Иницијативу за подношење предлога из става 1. овог члана органу државне управе надлежаном за координацију јавних политика може поднети било која заинтересована страна или циљна група.

Спровођење јавне расправе

Члан 37.

Надлежни предлагач је дужан да пре подношења на разматрање и усвајање докумената јавне политике, спроведе јавну расправу о том документу и да припреми извештај о спроведеној јавној расправи.

У извештају из става 1. овог члана нарочито се наводи које су заинтересоване стране и циљне групе учествовале у јавној расправи, које сугестије су изнете током јавне расправе, да ли су и на који начин те сугестије уграђене у предлог документа јавне политике и ако нису, из којих разлога то није учињено.

Извештај о спроведеној јавној расправи прилаже се уз предлог документа јавне политике.

Надлежни предлагач објављују извештај о спроведеној јавној расправи на својој интернет страници, а ако је надлежни предлагач државни орган тај извештај објављује и на порталу еУправа најкасније седмог радног дана од дана завршетка јавне расправе.

Влада ближе уређује начин спровођења јавне расправе о документима јавне политике, њено трајање и у којим случајевима се јавна расправа не спроводи, као и образац извештаја о спроведеној јавној расправи.

Контрола спровођења *ex-ante* анализе ефеката за органе државне управе

Члан 38.

Надлежни предлагач који је орган државне управе дужан је да, у оквиру предлога документа јавне политике који доставља Влади на усвајање, достави налазе спроведене анализе ефеката документа јавне политике, као и мишљење органа државне управе надлежног за координацију јавних политика о потпуности и квалитету спроведених анализа ефеката, у роковима утврђеним пословником који уређује начин рада Владе.

Орган државне управе је дужан да уз предлог документа јавне политике достави и процену финансијских ефеката на буџет и финансијске планове организација за обавезно социјално осигурање, у складу са законом који уређује буџетски систем.

Изузетно од става 1. овог члана, надлежни предлагач може доставити Влади предлог документа јавне политике и без спроведене анализе ефеката, уз одговарајуће образложење ако сматра да таква анализа није потребна, а у том случају је дужан да достави претходно прибављено одговарајуће мишљење органа државне управе надлежног за координацију јавних политика.

Усвајање докумената јавних политика

Члан 39.

Документ јавних политика на републичком нивоу, по правилу, усваја Народна скупштина, односно Влада, осим ако другачије није прописано законом.

Документ јавних политика на локалном нивоу, по правилу, усваја скупштина јединице локалне самоуправе, осим ако другачије није прописано законом.

Доносилац документа јавне политике који је усвојио документ јавне политике, објављује тај документ на својој интернет страници, а ако је доносилац Влада тај извештај се објављује на порталу еУправа, у року од седам радних дана од дана усвајања.

Спровођење јавних политика

Члан 40.

Јавне политике спроводе се кроз спровођење мера и активности предвиђених документима јавних политика и другим планским документима.

Учесник у планском систему који је документом јавне политике задужен за спровођење конкретне мере, односно активности ту меру, односно активност детаљно разрађују кроз своје средњорочне и финансијске планове.

Праћење спровођења и вредновање учинака јавних политика (*ex-post* анализа ефеката јавних политика)

Члан 41.

Спровођење мера и активности прати се у складу са механизмом који је одређен самим документом јавне политике или другим планским документом који је предмет праћења.

Праћење спровођења конкретних мера и активности, врши се преко квантитативних и квалитативних показатеља за мерење учинака јавних политика, дефинисаних документом јавне политике, односно акционим планом донетим уз тај документ, или другим планским документом.

Учесник у планском систему који је документом јавне политике задужен за спровођење конкретне мере вреднује учинке јавних политика, односно спроводи *ex-post* анализу ефеката јавних политика и то анализирајући релевантност, ефикасност, ефективност и одрживост јавних политика.

Утврђени учинци јавних политика представљају основу за ревизију јавних политика и даље планирање.

Праћење спровођења и вредновање учинака јавних политика спроводи се узимајући у обзир и податке и информације добијене од других надлежних органа и организација које су одговорне за спровођење мера односно активности јавних политика, као и податке и информације који су прибављени из других извора, а који се односе на учинке предметних јавних политика.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика прати спровођење остваривања смерница, циљева и приоритетних циљева развоја предвиђених Планом развоја, Инвестиционим планом и Акционим планом за спровођење програма Владе и извештава Владу о постигнутим учинцима.

Сходна примена обавезе спровођења анализе ефеката на прописе

Члан 42.

Органи државне управе, приликом израде прописа, су дужни да спроводе *ex ante* анализу ефеката уз сходну примену члана 32. овог закона, а консултације у складу са чл. 35. и 36. овог закона.

Органи државне управе, приликом израде нацрта закона, су дужни да спроводе консултације у складу са чл. 35. и 36. овог закона, као и да представљају налазе спроведене анализе ефеката уз сходну примену члана 34. овог закона.

На органе државне управе сходно се примењује члан 38. овог закона приликом израде нацрта закона.

Влада ближе прописује начин спровођења анализе ефеката прописа, као и консултација из ст. 1. до 3. овог члана закона.

V. ИЗВЕШТАВАЊЕ

Извештавање о спровођењу средњорочних планова

Члан 43.

Извештај о спровођењу средњорочних планова за претходну фискалну годину обвезници средњорочног планирања подносе министарству надлежном за послове финансија и органу државне управе надлежном за координацију јавних политика до 1. марта текуће године.

Извештај из става 1. овог члана садржи и информације и податке о резултатима спровођења појединачних докумената јавних политика у периоду за који се извештава, а нарочито о томе да ли су мере, односно конкретне активности, спроведене у роковима предвиђеним тим документом, односно акционим планом за спровођење тог документа.

Садржај извештаја из става 1. овог члана, као и начин његовог подношења ближе уређује Влада.

Извештавање о резултатима спровођења докумената јавних политика

Члан 44.

Ако је предлагач документа јавне политике орган државне управе, тај орган извештава Владу преко органа државне управе надлежног за координацију јавних политика о резултатима спровођења тог документа, односно о *ex-post* анализи ефеката јавне политике утврђене тим документом и то, у случају:

- стратегије, по истеку сваке треће календарске године од дана усвајања, као и финалним извештајем који се подноси најкасније шест месеци након истека важности тог документа, односно заједно са документом јавне политике којим се замењује тај документ, ако се подноси Влади на усвајање пре истека тог рока;
- програма, по истеку сваке календарске године од дана усвајања, као и финалним извештајем који се подноси најкасније шест месеци након истека важности тог документа;
- акционог плана, по истеку сваке календарске године од дана усвајања, као и финалним извештајем који се подноси најкасније 60 дана након истека рока за његову реализацију, и
- концепта политике, најкасније 60 дана након истека рока за његову реализацију.

По потреби, а на захтев Владе, орган државне управе дужан је да извештава Владу о резултатима спровођења документа јавне политике, преко државног органа надлежног за координацију јавних политика и ван рокова прописаних у ставу 1. овог члана.

Ако су одступања од рокова предвиђених акционим планом значајна или се установи да неке од мера и/или активности нису правилно дефинисане, орган државне управе је дужан да наведе и образложи разлоге због којих су настала одступања у вези са спровођењем тог документа и ако оцени да постоји потреба за тим, предложи измене и допуне акционог плана.

Садржај извештаја из става 1. овог члана, као и начин његовог подношења ближе уређује Влада.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, на захтев Владе вреднује спровођење појединачних докумената јавне политике на основу информација и података прикупљених од органа државне управе и из других извора.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика овлашћен је да извести Владу ако се одређени документи јавне политике не спроводи или постоји међусобна неусклађеност докумената јавне политике.

Остали учесници планског система обезбеђују извештавање о резултатима спровођења докумената јавних политика из своје надлежности, у роковима из става 1. овог члана и на начин прописани ст.3. и 4. овог члана.

Годишњи извештај о резултатима спровођења Акционог плана за спровођење Програма Владе

Члан 45.

Годишњи извештај о резултатима спровођења Акционог плана за спровођење Програма Владе представља свеобухватан извештај о резултатима спровођења јавних политика и приоритетних циљева Владе.

Извештај из става 1. овог члана припрема орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, на основу достављених извештаја органа државне управе о спровођењу Акционог плана за спровођење Програма Владе, поднетих у складу са чланом 44. став 1. алинеа 3, извештаја о спровођењу докумената јавних политика из члана 44. овог закона, извештаја о

спровођењу средњорочних планова из члана 43. овог закона, као и података прикупљених из других извора.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика подноси Влади на усвајање извештај из става 1. овог члана најкасније до 1. априла текуће године за претходну фискалну годину.

Влада објављује извештај из става 1. овог члана на својој интернет страници најкасније седмог радног дана од дана усвајања.

Извештај о раду Владе

Члан 46.

Извештај о раду Владе јесте извештај о резултатима спровођења Годишњег плана рада Владе, који Влада усваја најкасније до 01. маја текуће за претходну годину и доставља га Скупштини.

Извештај из става 1. овог члана припрема се у процедури коју прописује Влада.

Влада објављује Извештај о свом раду најкасније седмог радног дана од дана његовог усвајања.

Начин достављања извештаја

Члан 47.

Извештаји из члана 43. до 46. овог закона достављају се преко Информационог система за планирање, праћење и извештавање, на начин који ближе уређује Влада.

Јединствени информациони систем

Члан 48.

Информациони систем за планирање, праћење, координацију јавних политика и извештавање јесте јединствени електронски систем у који учесници у планском систему уносе садржај својих докумената јавних политика и средњорочне планове и врше извештавање у складу са овим законом (у даљем тексту: Јединствени информациони систем).

Јединствени информациони систем води Влада преко органа државне управе надлежног за координацију јавних политика.

Јединствени информациони систем се води тако да се обезбеди веза између садржаја јавних политика, средњорочних планова корисника буџетских средстава надлежних за спровођење мера јавних политика и њихових финансијских планова.

Кроз Јединствени информациони систем се обезбеђује благовремено извештавање о оствареним циљевим и праћење остварених вредности показатеља учинка.

Садржина и начин вођења и одржавања Јединственог информационог система за планирање, начин уноса података, као и дигитални формат докумената који се достављају кроз тај систем, ближе уређује Влада.

VI. ПЛАНСКИ ДОКУМЕНТИ У ПРОЦЕСУ ПРИСТУПАЊА ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ

Члан 49.

Плански документи који се припремају и усвајају у процесу приступања Европској унији, припремају се у форми, са садржајем и по процедури и у роковима предвиђеним методолошким препорукама Европске комисије, односно методолошким упутствима Владе, у складу са потребама које произлазе из процеса приступања.

Приликом припреме докумената из става 1. овог члана води се рачуна о усклађености међународних обавеза са националним приоритетним циљевима развоја, те избегавању дуплирања утврђивања јавних политика које су садржане у различитим планским документима.

Плански и програмски документи у вези са коришћењем средстава Европске уније и средстава развојне помоћи припремају се у складу са утврђеним јавним политикама, у складу са упутством које доноси пуководац институције надлежне за координацију планирања и програмирања тих средстава (SEIO).

VII. ИЗУЗЕТАК ОД ПРИМЕНЕ ЗАКОНА

Члан 50.

Ако је посебним законом прописано да се одређени плански документ израђује, усваја или да се његово спровођење прати у другачијем поступку или да има другачији назив, обухват или садржај, којим се одступа од правила која су утврђена овим законом и подзаконским актима за његово спровођење, од ових правила се одступа у мери у којој је неопходно да би тај документ био усклађен са посебним законом.

VIII ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПОДЗАКОНСКИХ АКТА

Члан 50.

Влада Републике Србије, на предлог органа државне управе надлежног за координацију јавних политика, ближе прописује:

1) методологију управљања јавним политикама, а нарочито обим, процес и контролу спровођења анализе ефеката приликом израде докумената јавних политика и прописа, укључујући и начин спровођења консултација и јавне расправе за документе јавних политика, врсте мера јавних политика и садржину и форму докумената јавних политика који се усвајају у процесу управљања системом јавних политика у Републици Србији, форму и садржину извештаја о спроведеној анализи ефеката, који садржи и податке о спроведеним консултацијама и јавној расправи, форму и садржину изјаве о усклађености са мишљењем државног органа надлежног за координацију јавних политика, за која докумената јавних политика и прописе спровођење анализе ефеката није обавезно, начин извештавања о резултатима спровођења јавних политика и прописа, као и области планирања и спровођења јавних политика у оквиру којих се управља системом јавних политика, односно врши средњорочно планирање;

2) поступак припреме предлога Плана развоја и обавезне елементе које садржи план развоја јединице локалне самоуправе;

3) садржину и начин вођења и одржавања Информационог система за планирање, праћење и извештавање, као и дигитални формат докумената у том систему.

Влада Републике Србије, на предлог министра финансија, ближе прописује:

1) поступак припреме и садржај Инвестиционог плана;

2) методологију средњорочног планирања, форму и садржину средњорочног плана, процес његове израде и доношења, као и начин и рок његовог објављивања, његово спровођење, праћење

спровођења, вредновање и извештавање о спровођењу тог плана, као и форма и садржина извештаја о спровођењу средњорочног плана за претходну фискалну годину;

3) начин и правила за планирање, предлагање, финансирање и праћење спровођења пројектата;

4) планирање јавних инвестиција, садржину, начин припреме и оцене, услове и начин њиховог финансирања, као и спровођење, праћење и контролу спровођења, анализу ефеката и извештавање о реализацији јавних инвестиција.

Министар надлежан за послове финансија усваја упутство за израду средњорочних планова.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Обавеза усклађивања важећих докумената јавних политика

Члан 51.

Учесници планског система дужни су да важеће документе јавних политика из своје надлежности ускладе се са одредбама овог закона до **1. јануара 2018. године**, осим у случају важећих докумената јавних политика јединица локалне самоуправе које се усклађују са одредбама овог закона до **1. јануара 2021. године**.

Рок за доношење подзаконских аката за спровођење овог закона

Члан 52.

Подзаконски акти за спровођење овог закона биће донети у року од **шест месеци** од дана ступања на снагу овог закона, осим подзаконског акта из члана 29. став 2. овог закона који ће бити донет у року од **годину дана** од дана ступања на снагу овог закона.

Рокови за доношење планских и других докумената у складу са овим законом

Члан 53.

Предлог Плана развоја Влада ће поднети Народној скупштини на разматрање и усвајање најкасније до **1. јануара 2019. године**.

План развоја јединице локалне самоуправе скупштина јединица локалне самоуправе донеће најкасније до **1. јануара 2021. године**.

Обвезници средњорочног планирања дужни су да отпочну израду средњорочног плана у складу са овим законом почев од средњорочног плана **за 2018. годину**, а извештаја из члана 43. овог закона почев од **1. марта 2019. године**.

Изузетно од става 3. овог члана, јединице локалне самоуправе доносе средњорочне планове почев од средњорочног плана за **2021. Годину**, а извештаја из члана 43. овог закона почев од **1. марта 2022. године**.

Извештај из члана 44. овог закона подноси се почев од **1. јануара 2018. године** за претходну годину, а до тада орган државне управе надлежан за координацију јавних политика припрема извештај из члана 45. овог закона, на основу информација и података прибављених од органа државне управе и из других извора.

Усклађивање других закона и прописа са овим законом

Члан 54.

Закони и други прописи и општи акти који уређују поступак доношења закона, других прописа и општих аката ускладиће се са одредбама овог закона које уређују поступак доношења докумената јавних политика и прописа, а нарочито у делу који уређује учешће јавности у том поступку, у року од две године од дана почетка примене овог закона.

Ступање на снагу и почетак примене

Члан 55.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а почиње да се примењује по истеку шест месеци од његовог ступања на снагу.